

עת"א 43242/12/20 - אברהים זערורה (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת

עת"א 43242-12-20 זערורה(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

לפני	כב' השופטת רננה גלפז מוקדי
עותר	אברהים זערורה (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

פסק דין

לפני עתירת אסיר (להלן: "המבקש") להורות על מתן טיפול בתחליף סם.

המבקש טוען כי פנה זה מכבר לגורמים המקצועיים במתקן הכליאה בו הוא מוחזק וביקש לקבל טיפול בתחליף סם מסוג סבוטקס אך גורמי הרפואה סרבו לבקשתו מבלי שניתן לו הסבר בדבר הסירוב. המבקש הוסיף וטען כי טופל בקהילה, עובר למאסרו, בתחליף סם ועל כן, זכאי הוא להמשיך את הטיפול בתקופת מאסרו. מכאן העתירה.

המשיבים טענו כי ההחלטות הנוגעות לעניינים שברפואה ובכלל זה טיפול בתחליפי סם, מצויות בסמכותם הבלעדית של גורמי רפואה ואין לגורמים פיקודיים כל השפעה על מתן או אי מתן טיפול כזה או אחר. עוד טענו המשיבים, כי בניגוד לאמור בעתירה, המבקש קיבל טיפול בתחליף סם מסוג סבוטקס עד ליום 3.10.19, היינו שנה וחודש עובר למעצרו, בנסיבות הללו, המבקש אינו עומד בהוראות נוהל הרפואה לקבלת תחליף סם ועל כן ההחלטה בעניין זה מוצדקת ויש להורות על מחיקת העתירה.

אחר שעיינתי בכתבי הטענות ואחר ששמעתי את הצדדים בדיון, לרבות המבקש עצמו הגעתי לכלל מסקנה כי דין העתירה להידחות.

המבקש, כפי שעולה מטיעוני הצדדים, מכור לסמים קשים מגיל 17, עתר לקבלת טיפול בתחליף סם מסוג סבוטקס מאחר ולטענתו, זה הטיפול שהוא קיבל עד מעצרו הנוכחי, ב- 13.11.20. המבקש טוען כי הטיפול התרופתי החילופי אותו הוא מקבל כעת, גורם לו לתחושה רעה וביקש שבית המשפט יעשה שימוש בסמכותו להורות לגורמים המקצועיים אצל שב"ס ליתן לו את הטיפול המבוקש, בתחליף סם.

ככלל, בית המשפט אינו מחליף את שיקול הדעת של הגורמים המקצועיים אצל המשיבים. שיקול הדעת בעניינים הנוגעים ברפואה, מסור לגורמים הרפואיים בשב"ס ולהם בלבד. אך גם לגופו של עניין, לא מצאתי דופי או חוסר סבירות בהחלטה שהתקבלה בעניינו של העותר. העותר טען כי טופל בתחליפי סם קודם למעצרו, אולם מתברר כי במרכז "בית חם" שם טופל המבקש לטענתו בתחליף סם, הוא טופל עד ליום 3.10.19 בלבד, כלומר שנה וחודש קודם למעצרו הפסיק לקבל שם את הטיפול בתחליף סם. נתונים אלו תואמים גם את טענותיו של המבקש בעת מעצרו, אז מסר כי טופל בעבר בתחליף סם אולם הפסיק את הטיפול וחזר לסמי רחוב. המבקש טען, אמנם, בשלב מאוחר יותר, כי טופל בתחליף סם גם דרך קופת החולים בשפרעם ואף הציג מרשם עליו חתום רופא משפחה, אולם מבירור שנערך עלה כי במערכת קופת החולים אין כל תיעוד כי העותר אובחן כמכור לסמים ואין רישום מוקדם יותר לתחליף סם. התיעוד היחיד של שימוש בתחליף סם על ידי המבקש הוא במועד המרשם שאותו הציג - מתאריך 7.12.20 - תאריך בו היה המבקש כבר מוחזק במעצר.

המבקש, אם כך, לא הוכיח כי טופל ברצף עד למעצרו בתחליף סם ומאחר שמן הנתונים האמורים עולה כי הטיפול בתחליף סם נפסק כשנה קודם למעצרו, אזי ההחלטה שלא לטפל בו כעת באמצעות תחליף סם תואמת את הנהלים ואין בה דופי.

מן המקובץ, אני מורה על דחיית העתירה.

פסק הדין יועבר לב"כ הצדדים ולעותר בעצמו.

ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"א, 28 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.